

XXVIII OLIMPIADA FIZYCZNA (1979/1980). Stopień I, zadanie teoretyczne – T5.

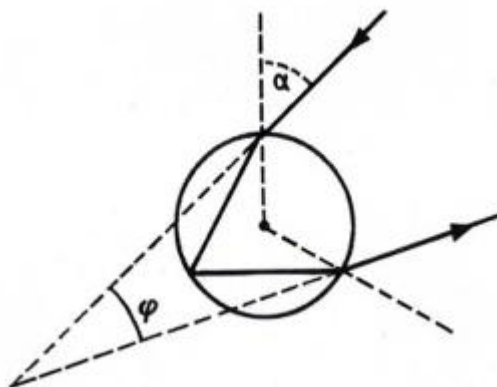
- Źródło:** Komitet Główny Olimpiady Fizycznej;
Olimpiada Fizyczna XXVII – XXVIII WSiP Warszawa 1983
- Autor:** Waldemar Gorzkowski, Andrzej Kotlicki
- Nazwa zadania:** Farba odblaskowa
- Działy:** Optyka
- Słowa kluczowe:** światło, odbicie światła, kąt padania, współczynniki załamania światła, efekty dyfrakcyjne

Zadanie teoretyczne – T5, zawody I stopnia, XXVIII OF.

Jadąc nocą autostradą widzimy wiele znaków drogowych pokrytych specjalną farbą, która odbija dużo światła w kierunku, skąd światło pada, tj. ku kierowcy. Odnosimy wrażenie, że farba ta świeci. Nie jest to jednak spowodowane luminescencją. Farba zawiera w swym składzie bardzo dużo mikroskopijnych kuleczek szklanych. Wyjaśnij, dlaczego kuleczki te wywołują wrażenie, że farba świeci. Wyznacz szczególnie korzystny stosunek współczynników załamania szkła i farby.

Rozwiązanie

Światło padające na warstwę farby dostaje się do kuleczek, gdzie ulega odbiciom. Rozpatrzmy sytuację zilustrowaną na rys.1. Światło pada na kuleczkę pod kątem α i po jednokrotnym wewnętrznym odbiciu (niecałkowitym) opuszcza kuleczkę tworząc z kierunkiem pierwotnym kąt φ .

Rys. 1

Oczywiście kąt φ jest funkcją α : $\varphi = \varphi(\alpha)$. Ilość światła padającego przypadającą na jednostkę kąta α w przedziale kątów $(\alpha, \alpha + d\alpha)$, oznaczmy przez $P(\alpha)$. Podobnie, ilość światła wychodzącego z kuli, przypadającą na jednostkę kąta φ w przedziale kątów $(\varphi, \varphi + d\varphi)$, oznaczamy przez $R(\varphi)$. Mamy oczywiście

$$A(\alpha)P(\alpha)d\alpha = R(\varphi)d\varphi. \quad (1)$$

$A(\alpha)$ oznacza tu ilość światła z przedziału kątów $(\alpha, \alpha + d\alpha)$, która trafia do przedziału kątów $(\varphi, \varphi + d\varphi)$. Wielkość ta jest różna od zera (i jedności), gdyż na powierzchni kuleczki światło jest częściowo odbijane, a częściowo przepuszczane. Z (1) mamy

$$R(\varphi) = \frac{A(\alpha)P(\alpha)}{\frac{d\varphi}{d\alpha}}. \quad (2)$$

Widać stąd, że $R(\varphi)$ przy $d\varphi/d\alpha = 0$ ma osobliwość. W praktyce osobliwość ta jest rozmywana przez efekty dyfrakcyjne i inne, ale dla uproszczenia możemy je zaniedbać. Zgodnie z zadaniem 1C z zawodów stopnia wstępnego $\frac{d\varphi}{d\alpha} = 0$ dla α spełniającego warunek

$$\sin^2 \alpha = (4 - n^2) / 3.$$

W interesującym nas przypadku, tzn. żeby $R(\varphi)$ było szczególnie duże dla odbicia wstecz, mamy $\varphi = 0$ i $\alpha = 0$. Wynika stąd, że n^2 powinno być równe 4, a więc

$$n = 2.$$

W rozważaniach powyższych poczyniono następujące uproszczenia:

- 1) Rozpatrzono tylko najprostszą sytuację, gdy w kuleczce zachodzi jedno odbicie,
- 2) Nie uwzględniono odbicia od „czoła” kuleczki,
- 3) Zaniedbano odbicia międzykuleczkowe, zjawiska dyfrakcyjne itp.